

AVGUST, 2016.

BILTEN

Poljoprivredne
stručne
službe
Srbije

Republika Srbija
Ministarstvo poljoprivrede i
zaštite životne sredine

Sektor za ruralni razvoj www.psss.rs

Cene voća i povrća na
kvantaškim i zelenim
pijacama

Cene žive stoke na stočnim
pijacama u Srbiji

Cene žitarica I stočne
hrane u Srbiji

Nega voćnjaka nakon
berbe

Tehnika spremanja silaže
od kukuruza

Agrotehnika proizvodnje
uljane repice

Identifikacija nedostataka
hranljivih elemenata kod
voćaka

Ekonomski efekti razvoja
turizma u ruralnim
područjima

Objavite ponudu svojih
poljoprivrednih proizvoda

Tehnički urednik
Valentina Aleksić, dipl.ing.

IZDAVAČ:
POLJOPRIVREDNA
STRUČNA I SAVETODAVNA
SLUŽBA "POLJOSERVIS"
D.O.O. KNJAŽEVAC

Knjaza Miloša 75
19350 Knjaževac
tel.019/730-888
E-mail:
poljoservis@yahoo.com

S a d r ž a j

Naslovi /autori	Strana
1. Nega voćnjaka nakon berbe - Sanja Čokojević	1-2
2. Tehnika spremanja silaže od kukuruza - Neđeljko Pipović	2-3
3. Agrotehnika proizvodnje uljane repice - Srđan Cvetković	4
4. Identifikacija nedostataka hranljivih elemenata kod voćaka - Valentina Aleksić	5-6
5. Ekonomski efekti razvoja turizma u ruralnim područjima - Dragan Kolčić	6-7
6. Agroponuda / STIPS	8-13

Tiraž: 150 primeraka

Nega voćnjaka nakon berbe

U ovom periodu potrebno je obaviti radove u voćnjaku koji imaju za cilj da pripreme biljke za predstojeću zimu i smanje infekcioni potencijal prezimljujućih bolesti i štetočina za narednu proizvodnu sezonu.

Jesenji radovi u voćnjaku počinju sa održavanjem higijene što podrazumeva : sakupljanje opalog lišća, mumificiranih plodova iz krošnje i sa zemlje ispod voćke, uklanjanje starih, polomljenih grana. Sve ove biljne delove treba izneti iz voćnjaka i spaliti.Na stablima se mogu uočiti zaostali plodovi, sasušeni i smežurani koje nazivamo mumificirani plodovi. Njih je potrebno ukloniti sa stabla i iz voćnjaka da ne bi bili izvor zaraze u sledećoj vegetaciji. Ako se na stablu, prilikom pregleda, uoče upredena gnezda štetočina i drugi prezimljujući oblici, i njih je potrebno ukloniti i spaliti. Opalo lišće, takođe, može da posluži kao sklonište za mnoge štetočine, naročito insekte, prouzrokovache bolesti i njihove prezimljujuće forme. Pošto voćnjaci, u jesen, produkuju velike količine lišća, od njega se može napraviti kompost, a za godinu dana dobićemo odličan materijal za malčiranje voćnjaka.

Poželjno je da su rezovi pri uklanjanju obolelih grana što manji da bi se predupredilo prodiranje nepoželjnih štetočina i formi koje izazivaju infekcije. Veće rane potrebno je premazati voćarskim voskom.

Mlada stabla potrebno je zaštитiti mrežicama protiv glodara koji tokom zime mogu naneti veliku štetu i doprineti njihovom propadanju. Tek nakon 12 godina, koren i vrat stabla dovoljno otvrđuju da ih glodari ne napadaju.

Na starijim stablima treba četkom ukloniti koru koja se ljušti i služi kao sklonište za mnoge štetočine. Tim postupkom uklanjuju se i lišajevi i mahovine koji se nalaze na deblu. Ispod stabla koje se četka potrebno je staviti najlon i sakupljeni materijal odneti iz voćnjaka i spaliti. Uporedo sa četkanjem može se sprovesti i dezinfekcija kore stabla rastvorom pepela i sapuna. Uzme se 200 - 300 g pepela, 5 g sapuna i prelije 1 litrom vruće vode. Meša se 10 do 15 minuta da se dobro rastvori. Četkanje stabla je obavezna faza koja prethodi krečenju stabla.

Krečenje stabala se izvodi tokom oktobra i novembra. Ukoliko to nije moguće uraditi tokom jeseni, krečenje treba obaviti što ranije u proleće. Da bismo to uradili, treba izabrati dane koji su sunčani i suvi, a temperature vazduha treba da se kreću od 4 do 6 °C. Visina krečenja zavisi od visine debla i prvih ramenih grana stabla koje se kreči. Ova mera se preduzima kao prevencija od bakterijskih infekcija i sprečava nejednako zagrevanje stabla u proleće i pojavu pucanja kore zbog mraza.

Sa postepenim zahlađenjem i smanjenjem temperaturnih vrednosti i biljke bi trebalo da zaustave vegetativni rast, smanje proces fotosinteze, stvorene hranljive materije usmere i uskladiše u koren, smanje odnosno uspore protok biljnih sokova i odbace lišće.U ovom periodu bi trebalo obaviti osnovno đubrenje voćnjaka zgorelim ili kompostiranim stajnjakom i mineralnim đubrivima koja sadrže fosfor i kalijum.

Jesenje- plavo prskanje voća bi trebalo obaviti nakon berbe kada biljka počne sa odbacivanjem lista. Treba koristiti preparate na bazi bakra u koncentracijama preporučenim za ovo prskanje. Utrošak vode po hektaru treba da je 600 litara za vinograde i 1200-1500 za voćnjake. Ova povećana količina vode je potrebna kako bi što bolje okupali voćke odnosno pokrili sve delove biljaka i na taj način obezbedili što bolje i efikasnije delovanje bakarnih preparata. Plavo prskanje može da se izvede i nakon što biljka odbaci celokupnu lisnu masu ili ako je odbacila oko 60% lisne mase.. Treba voditi računa da se prskanje izvede po što stabilnijem vremenu- bez vetra ili po slabom vetrusu, kao i da temperatura vazduha u vreme prskanja nije ispod 10 stepeni.

Ovakvom negom zasada biljke će ući u fazu mirovanja zaštićene i pripremljene za nastupajući period.

(Korišćena literatura sa sajta poljopartner.)

Sanja Čokojević ,dipl.ing.voćarstva i vinogradarstva

Tehnika spremanja silaže od kukuruza

Optimalno vreme za žetvu silažnog kukuruza je kada je zrno u fazi voštane zrelosti, (30-35% SM cela biljka) tj. onda kada je unutrašnjost zrna kao testo i kada se na vrhu zrna počinje javljati malo ulegnuće i kada sadržaj skroba ima maksimalnu koncentraciju.

U fazi voštane zrelosti, boja zrna je tamnožuta, vrh zrna je još uvek vlažan, a ostatak zrna je prilično čvrst. Žetvom kukuruza u ovom stadijumu razvoja, postiže se najviši prinos SM (sadržaj SM celog useva je tada oko 30% što omogućava minimalne gubitke pri siliranju, poboljšava fermentaciju silaže i smanjuje gubitke oticanjem tečnosti) i maksimalna energetska vrednost.

Žetva u ranoj fazi zrelosti, kada kukuruz nije dovoljno zreo imaće za rezultat gubitke pri fermentaciji, pa će ovakvo hranivo imati manju hranjivu vrednost i biće manje ukusno. Visina košenja je najčešće od 10-15 cm od površine zemlje. Dužina seckanja u zavisnosti od vlage biljke (0,63-1,27 cm). Silaža sa idealnim sadržajem suve materije (30-35%), secka se na dužinu od 0,6-2 cm, a silažu sa velikom vlažnošću biljaka treba seckati na dužinu 10-15 cm. Finoća seckanja, i seckanje uopšte, omogućava prodiranje soka koji sadrži šećer, u silažnu masu, bolje sabijanje i homogenizaciju silaže. Time se stvara anaerobna sredina koja pogoduje razvoju mlečno-kiselinskih bakterija i mlečno-kiselinskoj fermentaciji što poboljšava efikasnost konzervisanja i kvalitet silaže.

Pri organizovanju transporta treba uzeti u obzir sledeće faktore: raspoloživi silo prostor, stepen opremljenosti mehanizacijom, učinak kombajna, kapacitet prikolica, razdaljina transporta, brzina kretanja traktora sa prikolicama i broj radnika.

Kod nas se najviše koriste sledeći tipovi objekata za siliranje: horizontalni silosi trenčevi (od građevinskog tvrdog materijala), silo kamare bez zidova, silo jame, razne vrste improvizovanih silosa i silo bale (veoma retko). U svetu se najčešće koriste različiti oblici silo bala, silo rukav, harvestori i dr.

Planiranje kapaciteta silosa, lokacija i karakteristike silosa

Neophodno je uzeti u obzir sledeće parametre: broj uslovnih grla koji će se hraniti silažom, broj dana ishrane silažom (**optimalno 300**), dnevnu količinu silaže u obroku (**30 kg po uslovnom grlu**) i težinu 1 m³ silaže (**650-900 kg**). Težina silaže zavisi od vlažnosti silo mase, stepena sabijenosti i sastava silo mase.

Silos treba postaviti što bliže mestu hranjenja, obezbediti dovoljno prostora za pristup mehanizaciji, silos mora biti izolovan od površinskih i podzemnih voda i izabранo mesto mora izdržati teret punog silosa.

Veličina silo prostora treba da bude u skladu sa brojem i vrstom životinja koje će se hraniti, dužinom perioda ishrane i količinom silo mase, da obezbedi mogućnost zaptivanja, zidovi treba da su pravi i glatki, sa adekvatnom dubinom, ojačan u bočnim stranama zidova i sa obezbeđenom drenažom za silažni efluent.

Punjene silosa i sabijanje silo mase

Priprema objekta za siliranje podrazumeva mehaničko čišćenje, dezinfekciju i dr. Način punjenja silosa zavisi od raspoložive mehanizacije i tipa silosa. Punjenje silosa potrebno je obaviti što brže i ako je moguće bez prekida. Dobra sabijenost silo mase je jedna od osnovnih prepostavki za proizvodnju kvalitetne silaže. Istiskivanjem vazduha iz silo mase se postiže: stvaranje povoljnijih uslova za razvoj bakterija mlečne kiseline, brže snižavanje pH silaže (do pH-4,0) i smanjenje gubitaka hranljivih materija putem zagrevanja. Mali silosi trebaju biti u jednom danu napunjeni i odmah prekriveni, a veliki silosi sa visokim zidovima (preko 2 m) se mogu puniti nekoliko dana i to tako što se svakodnevno dodaje sloj mase od 1 m debljine.

Pokrivanje silo mase

Po završenom punjenju i gaženju, odmah treba da se pristupi trajnom pokrivanju silosa. Obezbediti zaštitu od padavina i ulaska vode pored zidova silosa (folija). Krajevi folije moraju prelaziti najmanje 50 cm zidove silosa. Folija mora biti opterećena silo vrećama ili nekim drugim materijalom po celoj površini.

Najrasprostranjeniji je tip prekrivanja foljom koja može biti jednobojna ili dvobojna, i obavezno stabilizovana na UV zrake, bar 12 meseci. Korišćenje dvostrukе folije na silo kamarama je takođe dobro rešenje. Osim standardnih folija koje se koriste u neposrednom dodiru sa silo masom, sve se više koristi plastična folija, poput providne folije za domaćinstvo koja vrlo dobro prianja uz masu. Na nju se postavlja deblja folija, koja se može više puta koristiti. Uz ove folije koristi se i mreža koja služi kao zaštita od sitnih životinja ili vremenskih nepogoda. Najnovije rešenje, koje se nedavno pojavilo na tržištu, tzv. je film prepreka, folija vrlo nepropusna za kiseonik, vrlo stabilna, čvrsta i može se koristiti više godina.

Izuzimanje silaže i distribucija

Izuzimanje silaže može se vršiti na razne načine, ali je pravilno ako se zasecanje silo mase vrši ravno i bez rastresanja silo mase. Može se vršiti raznim sekačima, frezama, mobilnim puž izuzimačem ili mikser prikolicama. Distribucija silaže se vrši ručno, prikolicama ili mikser prikolicama. Zasečenu silažu je neophodno u što kraćem roku distribuirati grlima, kako bi se izbeglo zagrevanje i kvarenje silo mase.

Nedeljko Pipović, dipl.ing. stočarstva

Agrotehnika proizvodnje uljane repice

Najvažnija primena uljane repice je u proizvodnji ulja, ishrani stoke i u novije vreme proizvodnji biodizela. Seme sadrži do 45% ulja. Nusproizvodi su sačma i pogača, koje imaju 20% belančevina i ugljenih hidrata, 8% ulja, mineralne materije, vitamine i druge korisne materije. Može se koristiti za zelenu krmu, u svežem stanju, ili kao silaža. Vredna je za zeleno đubrenje i idealna je „treća“ kultura, za razbijanje dvopoljnog plodoreda kukuruz - pšenica.

Uljana repica najbolje uspeva na dubokim, humusnim, kalcijumom bogatim, zemljištima. Ne pogoduju joj plitka, siromašna, kao ni suva i peskovita, zemljišta. Repica zahteva neutralnu, do slabo alkalnu reakciju zemljišta, pH 6,6-7,6, ali dobro uspeva i na zemljištima kisele reakcije, do pH 4,5. Kultura zahteva dobro snabdevanje vodom, a vreme pupljenja, cvetanja i nalivanja zrna, najkritičnije su faze za vodu.

Uljani repicu obavezno gajiti u plodoredu i zbog mogućeg većeg napada bolesti i štetočina ne treba je gajiti na istoj parcelli 4-5 godina. Najbolji predusevi su rano povrće, rani krompir, strne žitarice i ozimi krmni usevi. Pre setve uljane repice na istoj parcelli treba izbegavati gajenje suncokreta, soje, kao i kulture iz iste porodice. Ona je dobar predusev za žitarice.

Pošto su strne žitarice najčešća pretkultura, odmah posle žetve, treba obaviti ljuštenje strništa, na dubinu 12-15 cm. Najkasnije 2-3 nedelje pre setve, treba obaviti oranje 25-30 cm, zajedno s dodavanjem đubriva za osnovno đubrenje, a posle oranja obavezno je zatvaranje brazdi, zbog čuvanja vlage. Pred setvu jedan ili dva prolaza setvospremača do dubine setve omogućiće kvalitetnu pripremu zemljišta.

U prinos od 3,5 t/ha uljana repica ugradi oko 245 kg N, 88 kg P₂O₅, 350 kg K₂O, tako da bi đubrenjem, u zavisnosti od tipa zemljišta, trebalo uneti 140-160 kilograma azota, 80-120 kg fosfora i 160-180 kilograma kalijuma. Oranjem zaorati polovinu fosfora i kalijuma za osnovno đubrenje (NPK 7:20:30; 8:26:26; 6:18:36...), i jednu trećinu azotnih đubriva. Predsetveno, treba dati drugu polovinu fosfornih i kalijumovih đubriva, a u toku prolećne prihrane dodaje se ostatak azota.

Optimalni rok za setvu: 25 avgusta do 5. septembra Ni rana, ni kasna setva, ne pogoduju razvoju uljane repice i prolasku kroz zimsko razdoblje vegetacije. Dubina setve je 1-2 cm, samo u uslovima suše i na laganim zemljištima 2,5 cm; u takvim uslovima, dobro je obaviti valjanje. Seje se na razmak između redova 20-30 cm, jer se, naječešće, seje žitnim sejačicama; uz zatvaranje svakog drugog ulagača semena.

Određivanje vremena žetve uljane repice jedan je od najosetljivijih momenata u proizvodnji, jer od njega zavisi prinos. To je posledica neujednačenog cvetanja, pa se komuške neujednačeno formiraju i dozrevaju. Dozrele komuške lako pucaju, pa se seme iz njih osipa i gubi, na štetu prinosa. Žetva se obavlja od sredine do kraja juna, kada je seme u donjim komuškama smeđe boje i tvrdo, a u srednjim počinje smeđiti. Najpovoljnija vлага u žetvi je 15 do 10%. Žetva se obavlja žitnim kombajnima, uz određene adaptacije i upotrebu adaptera na

hederu, uz što manji broj obrtaja vitla, da bi se smanjili gubici u žetvi. Očekivani prinosi semena uljane repice kreću se od 2,5 do 3,5 tona po hektaru.

Srđan Cvetković, dipl.ing. ratarstva

Identifikacija nedostataka hranljivih elemenata kod voćaka

Ishrana biljaka predstavlja jedan od najvažnijih segmenta uzgoja bilja. Pravilna ishrana podrazumeva da biljka ima na raspolaganju dovoljno svih vrsta hraniva (makro, sekundarnih i mikroelemenata) optimalan pH zemljišta, sadržaj humusa, pravilan vodni režim. Svaka biljna vrsta ima određenih specifičnosti u pogledu hraniva, a i one se menjaju u zavisnosti od stadijuma to jest faze u kojoj se biljka nalazi.

Optimum ishrane podrazumeva da biljka ima raspoložive količine hraniva u skladu sa trenutnim potrebama a to znači da hraniva ne treba da bude ni više ni manje. Ukoliko je nekog od hraniva manje, prema Libigovom zakonu biljka će nivelišati upotrebu ostalih hraniva na osnovu onog koje nedostaje. Nedostaci hranljivih elemenata se u početku manifestuju početnim simptomima nedostatka, hloroze, izostanak hlorofila, dok ozbiljniji nedostaci produkuju kržljave biljke, neotporne na bolesti a sve rezultira drastičnim smanjenjem prinosa i kvalitetom plodova.

Ponekad se podjednako loše na uzgoj bilja odražava višak hraniva (veće prisustvo nekog hranjivog elementa nego što je to u tom trenutku biljci potrebno) jer će se na ovaj način stimulisati neželjeni procesi u razvoju biljaka ili izazvati antagonizmi u usvajanju drugih hranljivih elemenata.

Takođe višak nekog od hraniva predstavlja problem i sa finansijske strane jer nepotrebno podiže ulaganja u proizvodnju. Prava procena o potrebnim količinama i vrstama đubriva dobija se isključivo na osnovu analiza zemljišta i na osnovu podatka o iznošenju hraniva iz zemljišta za određenu biljnu kulturu.

Pored navedenih činilaca za pravilan rast i razvoj biljaka jako su bitne i karakteristike tla, pH, sadržaj humusa, karakteristike zalinivih voda. Ovi parametri se mogu korigovati upotrebotom različitih materija, neutralizatora ili zakiseljivača (pH), organskim đubrivima, stajnjakom, huminskim kiselinama (sadržaj humusa), korektorima saliniteta (kod tvrdih, karbonatnih zalinivih voda).

Potrebe biljaka za hranljivim elementima i identifikacija njihovih nedostataka mogu se odrediti vizuelno na osnovu odgovarajućih simptoma na biljci i putem analize zemljišta ili biljnog tkiva. Pošto svaki od ova tri načina ima svoje prednosti i nedostatke, treba ih kombinovati i redovno primenjivati.

Vizuelna identifikacija Nedostatak ili suvišak hranljivih elemenata obično izaziva određene simptome na biljci koji ukazuju na to da prisustvo pojedinih elemenata nije zadovoljavajuće. Ukoliko se poznaju tipični simptomi, pažljivim pregledom biljaka mogu se identifikovati poremećaji u prisustvu mineralnih hraniva. Nažalost, često je veoma teško uspostaviti pravilnu dijagnozu, pošto su "klasični" simptomi nedostatka ili suviška nekih elemenata međusobno veoma slični i jedan isti simptom u voćnjaku se može javiti u više oblika. Dijagnoza je dodatno komplikovana kada na stablu istovremeno postoji više simptoma nedostatka nekoliko hranljivih elemenata. Najveći problem kod identifikacije nedostatka ili suviška hranljivih elemenata na osnovu simptoma jeste taj što oni ukazuju da problem već postoji i ogleda se u smanjenom porastu, količini ili kvalitetu roda. cilj đubrenja jeste

da spreći probleme koji se javljaju kao posledica neadekvatnog đubrenja i manifestuju u obliku odgovarajućih simptoma. Najčešće se javljaju nedostaci azota i kalijuma, zatim nedostaci P, Mg, B, Mn i Zn javljaju se sporadično, dok nedostaci Ca, S, Cl, Cu, Fe i Mo se redje pojavljuju.

Analiza zemljišta Analizom zemljišta može se odrediti pH vrednost zemljišta i proceniti sadržaj hranljivih elemenata u njemu. Međutim, u višegodišnjim zasadima, postoji velika razlika u koncentracijama hranljivih materija u zemljištu i u samim biljkama. Često se dešava da su u samim stablima elementi prisutni u dovoljnoj količini, iako analize pokazuju da njihovo prisustvo u zemljištu nije zadovoljavajuće. Isto tako, dobra snabdevenost zemljišta hranljivim materijama ne znači i da su te iste količine dostupne biljkama. Ipak, kod kultura sa plitkim korenovim sistemom, kao što su jagode i maline, analize zemljišta istovremeno mogu dati solidnu procenu prisustva hranljivih materija i u samim biljkama. Količine hranljivih materija i pH vrednost menjaju se postepeno, pa je preporučljivo vršiti uzorkovanje na svakih 3 do 5 godina, kako bi se imao uvid u stanje uspostavljenih zasada. Uzorke treba uzimati iz međurednog prostora koji zahvata prskalica kod suzbijanja korova. Sa delova voćnjaka na kojima su drugačiji tipovi zemljišta ili koji su na različit način izluženi ili đubreni treba uzeti posebne uzorke. Uzorci se uzimaju sa dve dubine i to 0-30cm i 30-60 cm.

Analiza tkiva Koncentracija hranljivih elemenata u biljnim tkivima jeste najpouzdaniji pokazatelj snabdevenosti voćaka hranom. Kako bi se izbegli poremećaji u sadržaju hranljivih materija, treba obavljati analize biljnog tkiva koje će omogućiti lakšu identifikaciju simptoma i pružiti uvid u snabdevenost biljaka mineralnim elementima. Već prisutni simptomi poremećaja sadržaja hranljivih materija ukazuju na to da biljke nisu dobro snabdevene, što može dovesti do smanjenja prinosa ili kvaliteta ploda. Kako bi se na vreme sprečili nedostaci hranljivih materija, pre nego što dođe do prvih simptoma ili smanjenja prinosa potrebno je sprovesti analizu tkiva. Kako bi se odredio najbolji način za popravljanje nedostatka koji je ustanovljen analizom liskog tkiva, ponekad je neophodno izvršiti i analizu zemljišta. Na primer, nedostatak Mg može biti posledica niske pH vrednosti zemljišta ili veoma visoke koncentracije Ca u njemu (elementi antagonisti). Ako je pH vrednost previše niska, savetuje se unošenje krečnjaka, a visoka koncentracija Ca može se smanjiti unošenjem magnezijum sulfata u zemljište. Analize biljnog tkiva su od najveće koristi ako se uzorci uzimaju na svakih 2-5 godina. Mlade zasade treba uzorkovati češće, pošto se sadržaj hranljivih materija u njima mnogo brže menja. Njihov sadržaj u starijim zasadima se takođe menja, ali postepeno, pa nije potrebno vršiti analize tako često. Koncentracija hranljivih materija menja se i tokom godine pod uticajem vremenskih uslova i težine roda. Redovno uzorkovanje tokom nekoliko godina omogućice najbolji uvid u promene i potencijalne poremećaje u sadržaju hranljivih materija.

Valentina Aleksić, dipl.ing.melioracija zemljišta i voda

Ekonomski efekti razvoja turizma u ruralnim područjima

Ruralna područja Srbije obuhvataju čak 70–85% teritorije Srbije i u njima živi 43–55% ukupnog broja stanovništva. Od ukupno 165 opština u Srbiji, 130 se svrstavaju u ruralne sa 3.904 naselja na svojoj teritoriji. Niska gustina naseljenosti je jedna od bitnih karakteristika ovih oblasti. Tako u ruralnim područjima Srbije gustina naseljenosti iznosi 63 stanovnika po kvadratnom kilometru, što je manje u odnosu na nacionalni prosek (97 stanovnika/km²), i značajno manje u poređenju sa urbanim oblastima (289 stanovnika/km²). Prirodne karakteristike ovih područja se ocenjuju kao izrazito povoljne.

Ruralni prostor Srbije karakteriše velika koncentracija prirodnih resursa (kao što su: poljoprivredno zemljište, šume, vode itd.) sa očuvanim ekosistemima i biodiverzitetom. Takođe, bogatstvo kulturnih resursa, kao i očuvana tradicija naroda koji žive na ovom prostoru, predstavlja jednu od prednosti ovih oblasti. Prirodni i kulturni resursi, uz humane resurse, predstavljaju najznačajnije elemente ruralne resursne osnove Srbije. Međutim, uprkos mogućnostima koje pruža bogata i raznovrsna resursna osnova, u razvoju ruralnih područja se uočavaju brojni problemi i ograničenja, što potvrđuju i njihove ekonomske karakteristike. U odnosu na urbana, ruralna područja beleže niži ostvareni društveni proizvod po stanovniku, što je pokazatelj njihovog zaostajanja u

privrednom razvoju. Analiza privredne strukture ovih oblasti ukazuje na veliku zavisnost ruralne ekonomije od primarnog sektora, posebno od poljoprivrede. Ruralno stanovništvo Srbije beleži visok procenat zaposlenosti upravo u sektoru poljoprivrede. Istovremeno, to ukazuje i na problem nisko diverzifikovane aktivnosti i prihoda populacije koja živi u ruralnom području. Situaciju dodatno otežava činjenica da su produktivnost i intenzivnost srpske poljoprivrede ispod evropskog proseka. Visoka je stopa nezaposlenosti (oko 21%), koja ukazuje na nedostatak novih radnih mesta i problem zapošljavanja. Sve ove ekonomske okolnosti uticale su da se spisku razvojnih problema ruralnih područja dodaju još i depopulacija odnosno napuštanje ovih oblasti od strane stanovništva, i to pre svega one mlađe i obrazovanije populacije. Radi se o migracijama na relaciji ruralna–urbana područja odnosno selo–grad, gde mlađe stanovništvo „u potrazi za boljim životom“ prelazi u urbane prostore, gradove, dok u seoskim područjima ostaju pretežno staračka domaćinstva. Kao posledica takvih demografskih kretanja, u ruralnim područjima se beleži sve nepovoljnija starosna i obrazovna struktura stanovništva. Pogoršanje starosne i obrazovne strukture stanovništva direktno se negativno odražava i na kvalitet humanih resursa. Tako nepovoljne demografske tendencije značajno ugrožavaju ekonomski razvoj ruralnih oblasti, jer su humani resursi ključni u tom procesu. Kao posledica svih ovih pojava i zaostajanja u razvoju u dugom periodu, danas ruralna područja Srbije odlikuje veliko siromaštvo, što je sasvim u suprotnosti sa njihovim resursnim potencijalima. Zato se u poslednje vreme čine pokušaji, po uzoru na evropsku praksu, da se primene neki novi modeli ekonomskog oživljavanja ruralnih područja i to putem diverzifikacije ekonomske aktivnosti. U tom procesu diverzifikacije, turizam se, zbog svojih brojnih prednosti u odnosu na neke druge delatnosti, izdvojio kao jedna od značajnijih aktivnosti čiji se razvoj podstiče i nacionalnom politikom ruralnog razvoja.

Ekonomski efekti ruralnog turizma Razvoj turizma u ruralnim područjima, odnosno ruralnog turizma, može da proizvede brojne pozitivne ekonomske i neekonomske efekte. Razvojem ruralnog turizma se postižu brojni ekonomski i neekonomski efekti, kako na razvoj samih poljoprivrednih gazdinstava, tako i na razvoj celokupne lokalne zajednice, kao što su: razvoj nedovoljno razvijenih područja, zapošljavanje većeg broja članova domaćinstva, ostvarivanje „nevidljivog izvoza“, plasman proizvoda domaće radinosti (vez, pletivo, narodne nošnje i sl.), a samim tim i na očuvanje običaja i povratak starih zaboravljenih zanata, stvaranje mogućnosti za povratak stanovništva u ruralna područja, proširenje osnova razvoja turizma i povećanje prihoda od ove delatnosti i dr. Očekivanje da turizam doprinese bržem razvoju i revitalizaciji ruralnih područja Srbije temelji se, pre svega, na mogućim ekonomskim efektima od razvoja ove delatnosti. Kao najznačajniji se, s obzirom na težak ekonomski položaj ruralne populacije, mogu izdvojiti rast zaposlenosti i prihoda stanovništva.

Turizam ima direktnе efekte na one učesnike ponude koji direktno prodaju usluge turistima. Razvoj turizma pruža mogućnost seoskim domaćinstvima, da uz minimalne investicije zaposle članove svog domaćinstva i obezbede dodatni izvor prihoda. Bavljenje ovom delatnošću pruža mogućnost da seoska domaćinstva ostvare prihode i od plasmana proizvoda iz domaće proizvodnje (kao što su: poljoprivredni proizvodi, proizvodi domaće radinosti i sl.). Važno je istaći da razvoj ruralnog turizma, osim što može da doprinese ekonomskom osnaživanju ruralne populacije, doprinosi i jačanju lokalnih i regionalnih ekonomija, kao i celokupne ekonomije. Imajući u vidu veliku zavisnost ruralne ekonomije od poljoprivrede, značajna je činjenica da razvoj ruralnog turizma naročito podstiče razvoj poljoprivredne delatnosti u ruralnim područjima, da razvoj turizma pozitivno utiče gotovo na sve privredne i neprivredne delatnosti, odnosno na razvoj celokupne ekonomije. Ruralni turizam se oslanja prvenstveno na domaću tražnju iz urbanih područja, tako da bi njegov intenzivniji razvoj mogao da doprinese prelivanju dohotka iz privredno razvijenijih urbanih regiona u nedovoljno razvijena ruralna područja. Privredni razvoj Srbije karakteriše neravnomernost, naročito izražena u razvoju ruralnih i urbanih područja. Ruralna resursna osnova se ocenjuje kao bogata i raznovrsna i pruža gotovo idealne uslove za razvoj različitih oblika aktivnosti i delatnosti, a naročito pogoduje razvoju raznih vidova turističkih aktivnosti.

Dragan Kolčić, dipl.ing-agroekonomije

Poštovani Poljoprivredni Proizvođači ,

Posetite internet stranicu www.agroponuda.com a u koliko Vi želite da ponudite svoj proizvod na prodaju obratite se nama . **Poljoprivredna Stručna i Savetodavna Služba „POLJOSERVIS“ d.o.o. Knjaževac sa sedištem u ulici Knjaza Miloša br. 75 , 19350 Knjaževac ili tel.019/730-888**

KONTAKTIRAJTE
SVOG SAVETODAVCA
I OBJAVITE PONUDU
VAŠIH PROIZVODA!

AGROPONUDA
BERZA POLJOPRIVREDNIH PROIZVODA SRBIJE

www.stips.minpolj.rs

Cene voća - zelene pijke u Srbiji za period 15.- 21.08.2016. godine

Jedinka mere din/kg	CENTRALNA SRBIJA										DOMINANTNE CENE									
	Kraljevo	Pirot	Nis'	Lozница	Pozarevac	Smederevo	Zajecar	Vranež	Šmederevo	Novi Sad	Kikinda	Subotica	S.Mitrovica	Zrenjanin	SRBIJA	CENTRALNA SRBIJA	Vojvodina			
Banana (Banana)	160	150	130	130	160	130	150	170	140	150	160	150	100	100	130	130	80	80		
Breskva (Peach)	100	80	50	50	80	80	60	100	120	60	80	70	70	80	80	80	80	80	80	
Grožđe-belo ostalo (Grapes-white others)	150	150	140	100	130	110	130	180	80	120	110	110	100	100	100	100	100	100	100	100
Grožđe-cmo ostalo (Grapes-black others)	150	150	140	90	120	110	130	180	100	120	110	110	100	100	100	100	100	100	100	100
Jabuka-A]dared (Apples-Idared)	80	80	70	70	130	90	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50
Jabuka ostala (Apples-other)	80	60	60	60	70	70	100	50	80	80	60	60	60	60	60	60	60	60	60	60
Kruška (Pear)	80	100	60	70	80	100	100	170	80	80	120	100	100	100	100	100	100	100	100	100
Kupina (Blackberry)	250	160	100	120	350	200	200	200	200	200	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300
Limun (Lemon)	400	350	300	280	350	340	350	380	350	350	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300
Malina (Raspberry)	500	400	200	350	300	600	240	240	240	240	300	300	300	300	300	300	300	300	300	300
Nektarina (Nectarine)	100	80	80	90	90	100	120	50	120	70	80	70	80	80	80	80	80	80	80	80
Orah (Walnut)	800	800	600	650	700	800	550	800	600	600	800	750	600	800	800	800	800	800	800	800
Pomorandža (Orange)	150	160	110	150	80	150	130	140	200	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30	30
Šljiva (Plum)	60	50	50	30	50	50	25	50	100	35	40	40	30	30	30	30	30	30	30	30

Cene povrća - zelene plijace u Srbiji za period 15.- 21.08.2016. godine

Jednica mere din/kg	CENTRALNA SRBIJA										Vojvodina										DOMINANTNE CENE
	Kraljevo	Pirot	Nis	Loznica	Zajecar	Vranež	Smederevo	Pančevo	Novi Sad	Kikinda	Subotica	S.Mitrovica	Sombor	Pancica	Zrenjanin	Crniča	Centralna Srbija	Vojvodina			
Boranija (Green beans)	200	200	120	100	150	120	120	80	70										120	120	
Brokoli (Broccoli)	300	250		250	250	200					300								250	250	
Dinja (Melon)	50	50	60	20	30	20	40	50	40	40	40	40	40	40	40			40	40		
Karfol (Cauliflower)		100		250		200	170				200								200		
Krastavac-salatni (Cucumber for salad)	80	80	40	40	70	50	70	50	100	40	50	40	40	30	80			40	40		
Krompir (Potato)	60	50	40	35	40	50	40	50	50	40	40	50	50	30	50			50			
Kupus (Cabbage)	50	50	20	20	50	25	25	35	30	35	25	30	30	40							
Lubenica (Watermelon)	30	30	25	15	30	12	20	20	15	15	20	10	20						20		
Luk beli (Garlic)	500	400			400	450	400	500	350	500	500	280	600					500	500		
Luk-cmi (Onion)	60	50	35	50	50	40	50	50	50	40	50	50	60					50	50		
Paprika-babura (Pepper-babura)	70	60	50	50				80	40	70	60	80									
Paprika-šilja (Pepper-silja)	70	80	50	60	70	60	80	80	45	60	60	100						60	60		
Paradajz (Tomato)	80	80	90	55	70	60	80	60	60	50	60	80						60	60		
Pasulj-beli (Beans white)	400	300	200	200	240	250	260	200	200	200	200	280	300					200	200		
Patlidzan (Eggplant)	60	60		70	60	50	100	50	60	70	50	50	50					60	60		
Spanać (Spinach)	200	200										150						200	200		
Tirkvice (Zucchini)	60	50	30	25	40	40	50	60	50	40	50	50	50					50	50		
Zelena salata-komad (Lettuce-piece)	60	60	40	60	60	50	50	50	50	50	50	100	60					60	60		
Šargarepa (Carrot)	80	70	60	40	60	60	50	50	50	40	80							50	50		

Cene žive stoke - stočne pijace u Srbiji za period 15.-21.08.2016. godine

Jedinica mera din/kg		Težina/ uzrast	Rasa	Centralna Srbija				Vojvodina	Srbija - Dominanta cena	
Bikovi	>500kg	SM		220						
Dviske	sve težine	sve rase	200	150	130					
Jagrijad	sve težine	sve rase	280	250	230	280		300	280	300
Jarad	sve težine	sve rase	180	180	150	220	250	220		
Junad	350-480kg	sve rase				220				
Koze	sve težine	sve rase		130	150					
Krave za klanje	sve težine	SM			130	150				
Krmače za klanje	>130kg	sve rase		110	100	115				
Ovca	sve težine	sve rase	160	120	130	120	150	130	160	180
Prasad	16-25kg	sve rase	170	210	170	180	180	240	180	230
Prasad	<=15kg	sve rase	180	220	170	190	190	240	200	240
Telad	80-160kg	SM		360	340					
Tovljenci	80-120kg	sve rase	190	160	150	160		180	160	200
Tovljenci	>120kg	sve rase		130	120		130	110		
Šiljježad	sve težine	sve rase	200	170		170	200	200		

Cene žitarica i stočne hrane u Srbiji za period 15.- 21.08.2016. godine

Proizvod	Jed. Mere	Mesto prodaje	Centralna Srbija										Vojvodina				
			Obrnenovac	Crnac	Kragujevac	Nis	Pirot	Pozarevac	Vrane	Zajecar	Novi Sad	Sombor	S.Mitrovica	Subotica	Zrenjanin		
Kukuruz (okrunjen, veštacki sušen)	džak 50kg	Gazdinstvo			22											20	
Lucerka (seno u balama)	bala 12-25kg	Gazdinstvo	18		21		20	15	13							20	
Pšenica	džak 50kg	Gazdinstvo			22											15	
Sojina sačma (44% proteina)	džak 33kg	Maloprodaja	70	78	65	62	65	69	70							71	
Stočno brašno	džak 33kg	Maloprodaja		20	23		25	30								26	
Suncokretova sačma (33% proteina)	džak 33kg	Maloprodaja	40	45	32	33	35	39	45							41	
Kukuruz (okrunjen, prirodno sušen)	džak 50kg	Pijaca	23	26			24	23									
Kukuruz (okrunjen, veštacki sušen)	džak 50kg	Pijaca	24													20	
Lucerka (seno u balama)	bala 12-25kg	Pijaca															
Pšenica	džak 50kg	Pijaca	21		22	20										17	
Stočni ječam	džak 50kg	Pijaca	20	22	23	22										17	
Stočno brašno	džak 33kg	Pijaca	17				20									25	
Pšenica (novi rod)	rinčuz	Silos	16													15	